

จิตติมา พุ่มกลิ่น : การพัฒนาแบบสอบถามวัดความสามารถในการบดเคี้ยวอาหารของผู้ป่วยไทยที่มี
อาการเพิ่มโพโรแมนดิบูลาร์ดีสออเดอร์. (DEVELOPMENT OF CHEWING ABILITY
QUESTIONNAIRE FOR THAI TEMPOROMANDIBULAR DISORDER PATIENTS)

อ. ที่ปรึกษา : อ.ทญ. อติษฐ มาลากุล ณ อยุธยา , อ.ที่ปรึกษาร่วม : ผศ.ทญ. พนมพร วานิชชานนท์,
83 หน้า.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบสอบถามวัดความสามารถในการบดเคี้ยวของผู้ป่วยไทยที่มี
มีอาการเพิ่มโพโรแมนดิบูลาร์ดีสออเดอร์ เมื่อใช้อาหารไทยเป็นตัวประเมิน โดยทำการศึกษาในคณะ
ทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การศึกษาแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสร้าง
แบบสอบถามวัดความสามารถในการบดเคี้ยว โดยสัมภาษณ์กลุ่มผู้ป่วยเพิ่มโพโรแมนดิบูลาร์ดีสออเดอร์
จำนวน 30 คนเกี่ยวกับชนิดอาหารที่มีผลต่ออาการเจ็บปวด แล้วนำรายการอาหารมาสร้างแบบสอบถามความ
คิดเห็นต่อความเหนียว/แข็งของอาหาร เพื่อให้กลุ่มคนทั่วไปจำนวน 200 คน ให้คะแนนระดับความเหนียว/
แข็งของอาหารนั้น ๆ ในขั้นตอนนี้ได้ตัวแทนอาหารทั้งหมด 7 ชนิดสำหรับแบบสอบถามวัดความสามารถใน
การบดเคี้ยว จากนั้นทดสอบความถูกต้องและความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามวัดความสามารถในการบด
เคี้ยวที่สร้างขึ้นในขั้นตอนที่ 2 โดยทดสอบในกลุ่มผู้ป่วยและกลุ่มคนทั่วไปจำนวนกลุ่มละ 36 คน ทดสอบ
ความถูกต้องตามเกณฑ์โดยเปรียบเทียบกับค่าสมรรถภาพการบดเคี้ยวด้วยวิธีตะแกรงร้อนของ Ernest วัดค่า
ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามด้วยการวัดซ้ำ โดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 72 คน ทำแบบสอบถามเดิมซ้ำ
หลังจากครั้งแรก 1 อาทิตย์ พบว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความถูกต้องในเนื้อหาและความถูกต้องในทัศนะ
ของผู้เกี่ยวข้องในระดับหนึ่งอีกทั้งมีความถูกต้องในแง่ที่สามารถอธิบายด้วยเหตุผลประกอบ คือ
แบบสอบถามวัดความสามารถในการบดเคี้ยวนี้สามารถแยกกลุ่มคนทั่วไปกับกลุ่มผู้ป่วยออกจากกันได้และ
สามารถแยกกลุ่มผู้ป่วยที่มีระดับอาการเจ็บปวดแตกต่างกันได้อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) ผู้ป่วยที่มีอาการ
เจ็บปวดน้อยจะมีค่าความสามารถในการบดเคี้ยวสูงกว่าผู้ป่วยที่มีอาการเจ็บปวดมากกว่า ความถูกต้องของ
การวัดโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง (correlation coefficient = 0.594) และ
แบบสอบถามนี้มีค่าความเชื่อถือได้ (correlation coefficient = 0.968) ด้วยวิธีการวัดซ้ำอยู่ในระดับสูง

โดยสรุปแบบสอบถามวัดความสามารถในการบดเคี้ยวที่สร้างขึ้นสามารถนำมาวัดค่าความสามารถ
ในการบดเคี้ยวในผู้ป่วยไทยที่มีอาการเพิ่มโพโรแมนดิบูลาร์ดีสออเดอร์ทางคลินิกได้สะดวก ไม่ยุ่งยาก
ซับซ้อนและไม่ใช้อุปกรณ์ใด ๆ เพิ่มเติม แต่เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มพื้นที่ อาจมี
ข้อจำกัดในการขยายผลไปยังกลุ่มประชากรอื่น ๆ

4876103432 : MAJOR OCCLUSION

KEY WORD: CHEWING ABILITY / TMD / QUESTIONNAIRE

JITTIMA PUMKLIN : DEVELOPMENT OF CHEWING ABILITY QUESTIONNAIRE FOR THAI TEMPOROMANDIBULAR DISORDER PATIENTS. THESIS ADVISOR : ATINUCH MALAKUL, THESIS CO-ADVISOR : ASSIST. PROF. PHANOMPORN VANICHANON, 83 pp.

The purpose of this study was to develop a chewing ability questionnaire for Thai TMD (Temporomandibular Disorders) patients, using a variety of Thai foods. The study was divided into two steps, and was conducted at the Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University. The first step was to create the questionnaire. A total of 30 TMD patients were interviewed about which kinds of food caused painful or non-painful symptoms when chewing. This list of foods was used to create the questionnaire, which involves the toughness and hardness of the various foods. Later, 200* normal subjects evaluated the foods using these criteria. We then selected a final list of appropriate foods to include in the questionnaire. The second step was to test the validity and reliability of the chewing ability questionnaire. The questionnaire was given to two groups of 36 people each: TMD patients, and a control group. In order to test the criterion validity of the questionnaire, we compared it with the masticatory performance by sieving technique of Ernest. One week later, 72 people again filled out the questionnaire. The results show that the chewing ability questionnaire has not only content validity and face validity, but also construct validity: meaning that the questionnaire is able to distinguish normal people from patients with TMD symptoms. Furthermore, it can accurately and precisely classify symptomatic patients by their level of pain ($p < 0.05$). Patients with less pain were found to have more effective chewing ability than patients with more pain. Criterion validity was in an average range (correlation coefficient = 0.594). The questionnaire indicated a strong test-retest reliability (correlation coefficient = 0.968).

In conclusion, this questionnaire is able to assess the chewing ability of TMD patients easily and conveniently in clinical usage, without any need for complicated methods or equipment. However, it should be noted that this study was limited to a small, local-area population.